

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๙๓/๒๕๖๔

วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { พันจ่าอากาศเอก พรเทพ ก้อนทองคำ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีตำบลนาเมือง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญจากการประกอบ
กิจการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เลี้ยงสัตว์จำนวนมากในชุมชน ถูกร้องเรียนจากผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงว่า
ได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นและเสียงของสุนัขเห่าหอน เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แก้ปัญหาข้อพิพาท
โดยให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและได้ดำเนินการตามคำแนะนำแล้ว แต่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาลงได้
ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลนาเมือง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๔๒๕/๒๕๖๔
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยอาศัยฐานอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบ
เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ดำเนินการรื้อถอน
สิ่งปลูกสร้าง อาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์ และขนย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสุนัขให้แล้วเสร็จ
ภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ เนื่องจากไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขเรื่องกลิ่นเหม็นและเสียงดังภายใน
ระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอใช้สิทธิ
การเข้าทำประโยชน์แห่งตน สามารถเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ของตนได้เช่นเดียวกับหมู่บ้านอื่น ๆ ที่มีการเลี้ยงสุนัข
แบบปล่อย โค กระบือ หรือสัตว์เลี้ยงทั่วไป

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานตามลายมือชื่อ
ผู้อุทธรณ์ในสำเนาคำสั่ง โดยในคำสั่งไม่ได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไว้ถือเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๐
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ระยะเวลายื่นใช้สิทธิ
อุทธรณ์คำสั่งจึงขยายเป็นหนึ่งปี ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อสำนักงานเทศบาลตำบลนาเมืองเป็นหนังสือ
ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ รอ ๕๗๕๐๑/๔๙๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน
๒๕๖๔ แจ้งให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จากนั้นผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๑/๒๕๖๔
ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔ ขออุทธรณ์ร้องทุกข์คำสั่งเทศบาลตำบลนาเมืองมายังคณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๔ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน
๒๕๖๔ ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใช้สิทธิภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ฝ่ายเลขานุการได้มีหนังสือถึงคู่กรณี
และหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริง สังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ โดยมีผล
การดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๕๕๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับ

พิจารณา...

พิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๕๕๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้จัดทำคำชี้แจง แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ รอ ๕๗๕๐๑/๖๐๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๗๕๕๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัย ที่ ๗ ขอนแก่น กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือ ที่ สธ ๐๙๑๗.๐๔/๔๓๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวตติพิชา คลังกลาง ตำแหน่ง นิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๔๕-๑๑/๒๕๖๔ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์เลี้ยงสุนัขขนาดใหญ่สายพันธุ์ต่างประเทศ จำนวน ๙ ตัว บริเวณบ้านเลขที่ ๑๒๙ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ถูกประชาชนที่อยู่อาศัยใกล้เคียงร้องเรียนไปยัง เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นและเสียงร้องของสุนัขเห่าหอน เจ้าหน้าที่ของเทศบาล ตำบลนาเมืองได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไขข้อพิพาทโดยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไข อาคารสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ให้มีความมั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสม มีขนาดเพียงพอต่อการดำรงชีวิต ของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ และรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อยู่ อาศัยใกล้เคียง หากผู้อุทธรณ์ไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์และขนย้ายสุนัขออกไป จากบริเวณดังกล่าว เมื่อครบกำหนดเวลาผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ทุเลาลงได้และยังเพิ่มเสียงดัง ขึ้นอีกเนื่องจากการเลี้ยงสุนัขในคอกปูน เสียงเห่าหอนจะดังก้องมากกว่าเดิมหลายเท่าและยังแก้ไขปัญหา เรื่องกลิ่นไม่ได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง อาคารสถานที่เลี้ยง สัตว์ และขนย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณสถานที่ที่เลี้ยงสุนัขให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ ดำเนินการเลี้ยงสุนัขในพื้นที่ที่ถูกร้องเรียนตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา สุนัขที่เลี้ยงเป็นสุนัข ขนาดใหญ่สายพันธุ์ต่างประเทศ รวม ๙ ตัว เพื่อดูแลทรัพย์สินและฝึกสุนัขแสนรู้เพื่อการประกวดและการกีฬา การออกคำสั่งทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนเสียหายเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการปรับปรุง แก้ไขตามหนังสือ ที่ รอ ๕๗๕๐๑/๒๖๐(๑) ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรียบร้อยแล้ว ดังนี้ ๑) ดำเนินการ กั้นคอกสุนัขให้อยู่เป็นพื้นที่ส่วนตัว เพื่อลดการส่งเสียงรบกวน ๒) ดำเนินการขุดบ่อสุขาภิบาล ขนาดวง ๙๐ เซนติเมตร ลึก ๔ วง มีฝาปิดเทปูนปิด จำนวน ๔ บ่อ ๓) ดำเนินการล้างคอกสัตว์เลี้ยงทุกวันด้วยน้ำยา ฆ่าเชื้อโรค ๔) ดำเนินการกั้นห้องเลี้ยงให้เป็นส่วนตัวและสร้างกำแพงรั้วรอบพื้นที่ ๕) สุนัขทุกตัวได้รับการฉีด วัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้าประจำปีแล้ว ไม่เป็นที่แพร่โรคระบาดพิษสุนัขบ้า ๖) ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ร้องขอสิทธิการเข้าทำประโยชน์แห่งตน และสามารถเลี้ยงสัตว์เลี้ยงในพื้นที่ของตนได้ เช่นเดียวกับหมู่บ้านอื่นที่เลี้ยงสุนัขแบบปล่อย โค กระบือ หรือสัตว์เลี้ยงทั่วไป และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ ได้ดำเนินการเลี้ยงสัตว์อย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ได้รับ หนังสือร้องเรียนเรื่องราษฎรได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นและเสียงร้องของสุนัข ซึ่งเป็นสุนัขของเจ้าหน้าที่ เทศบาลตำบลนาเมืองที่เลี้ยงไว้ประมาณ ๑๐ ตัว ส่งกลิ่นเหม็นและร้องเสียงดังทั้งกลางวันและกลางคืนทำให้ ได้รับความเดือดร้อน ต่อมาวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลนาเมืองได้ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง ณ บริเวณที่พิพาท พบว่า ที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของมารดาของภรรยาผู้อุทธรณ์

ได้อนุญาตให้ผูุ้ทธรณ์เข้าทำประโยชน์โดยใช้เลี้ยงสุนัขสายพันธุ์ต่างประเทศประมาณ ๑๐ ตัว เป็นระยะเวลาประมาณ ๒ เดือนแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างก่อสร้างโรงเรือนเลี้ยงสุนัขแต่ยังไม่แล้วเสร็จ สาเหตุที่สุนัขส่งเสียงรบกวนจะเกิดจากมีผู้ปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้ามากินหญ้าในบริเวณที่เลี้ยงสุนัข อีกทั้งอยู่ในช่วงที่สุนัขตัวผู้ที่ขังอยู่ในกรงเกิดอาการติดสัด ผูุ้ทธรณ์ได้ตกลงและยินยอมที่จะดำเนินการแก้ไขโดยนำแผ่นสังกะสีมาล้อมปิดกันภายใน ๒ - ๓ วัน และจะทำบ่อพักน้ำเสียเพื่อรองรับน้ำเสียหรือมูลสุนัข ประกอบกับจะแยกสุนัขตัวผู้ที่ติดสัดออกจากกรงไว้ต่างหากเพื่อไม่ให้ส่งเสียงรบกวนอีกต่อไป ต่อมาเทศบาลตำบลนาเมืองได้รับหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ อีกว่า มีประชาชนได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นและเสียงเห่าหอนของสุนัขที่มีคนภายนอกนำมาเลี้ยงเพื่อจำหน่าย ส่งเสียงรบกวนเห่าหอนในเวลากลางวันและกลางคืนทำให้ผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงเดือดร้อนเป็นอย่างมากและบริเวณนั้นมีผู้สูงอายุอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ขอให้แจ้งเจ้าของขนย้ายไปเลี้ยงที่อื่นภายในไม่เกินสิ้นเดือนมิถุนายน ๒๕๖๔ วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ น. เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ประชาชนหมู่ที่ ๔ และ ๕ และผูุ้ทธรณ์ ร่วมประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาข้อพิพาทที่เกิดขึ้น โดยผู้ร้องเรียนประสงค์ให้แก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นและเสียงเห่าหอนดังนี้ ปัญหาเรื่องกลิ่นมีมานานแล้วประสงค์ให้ไปเลี้ยงที่อื่น ไม่ต้องการให้เลี้ยงในชุมชน โดยผูุ้ทธรณ์มีข้อตกลงและยินยอมจะดำเนินการขุดบ่อรองรับการถ่ายเทของมูลสุนัข จำนวน ๔ บ่อ ปัญหาเรื่องเสียงสุนัขที่เห่าตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน ผูุ้ทธรณ์มีข้อตกลงและยินยอมที่จะดำเนินการแก้ไขโดยใช้แผ่นสังกะสีล้อมรอบให้สูงขึ้นเพื่อให้มีตึกสูงกว่าเดิม และใช้อิฐบล็อกก่อให้สูงขึ้นกว่าเดิม เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ทำหนังสือที่ รอ ๕๗๕๐๑/๓๒๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ชาวชุมชนบ้านหนองหว้านาคำ เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหนังสือ ที่ รอ ๕๗๕๐๑/๓๒๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมแนบคำสั่ง ที่ ๓๓๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๔ ให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้มีความมั่นคงแข็งแรง โดยมีขนาดแข็งแรงเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่าง และระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง หากไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งจะแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์และขนย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณดังกล่าว ต่อมาเทศบาลตำบลนาเมืองได้รับหนังสือจากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเสลภูมิ ที่ รอ ๐๗๑๘/๓๖๒๔ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ แจ้งว่าได้รับเรื่องร้องทุกข์จากชาวชุมชนบ้านหนองหว้านาคำขอให้แก้ไขปรับปรุงกลิ่นและเสียงของสุนัขตามที่เทศบาลตำบลนาเมืองดำเนินการแก้ไขข้อพิพาท ผู้ร้องเรียนเห็นว่าครบกำหนดแก้ไขปรับปรุงเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ แล้วแต่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ทุเลาลงได้ และมีเสียงดังเพิ่มขึ้นอีกเพราะเลี้ยงสุนัขไว้ในคอกปูนเสียงเห่าหอนจะดังก้องมากขึ้นกว่าเดิมและกลิ่นยังแก้ไขไม่หาย วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ชาวชุมชนบ้านหนองหว้า และผูุ้ทธรณ์ร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สถานที่เลี้ยงสุนัขของผูุ้ทธรณ์ พบว่า ปัญหาเรื่องกลิ่นยังมีเช่นเดิม ประสงค์ให้ย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณดังกล่าวภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ไม่ต้องการให้เลี้ยงในชุมชนเพราะมีกลิ่นเหม็นตลอดเวลา ส่วนปัญหาเรื่องเสียงสุนัขยังคงเห่าหอนตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืนเช่นเดิมทำให้ผู้อยู่บริเวณใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่ง ที่ ๔๒๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์และขนย้ายสุนัขออกจากบริเวณดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ หากไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งได้จะดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ผูุ้ทธรณ์ได้มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นขออุทธรณ์ร้องทุกข์ ขอใช้สิทธิการเข้าทำประโยชน์แห่งตนและสามารถเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ของตนได้เหมือนหมู่บ้านอื่นที่มีการเลี้ยงโค กระบือ สุนัข หรือสัตว์เลี้ยงทั่วไป วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือถึงอำเภอเสลภูมิ

เพื่อให้ดำเนินการ...

เพื่อให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ได้รับหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จากเหตุการณ์ที่มี การร้องเรียนหลายครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะปรับปรุงแก้ไขอาคารสถานที่ หรือที่เลี้ยงสัตว์เพียงใดก็ยังคงมีการร้องเรียนตลอดเรื่อยมา แสดงว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่น และเสียงรบกวนของสุนัขจริง เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ที่กำหนดได้ จึงมีคำสั่งให้ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์และขนย้ายสุนัขออกไป จากบริเวณสถานที่เลี้ยงต่อไป

ศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น กรมอนามัย ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ร้อยเอ็ดได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า สถานที่เลี้ยงสุนัข ตั้งอยู่บริเวณ บ้านเลขที่ ๑๒๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาเมือง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด มีพื้นที่ประมาณ ๓๐๐ ตารางวา ทิศเหนือติดกับถนนสาธารณะ ทิศตะวันออกและทิศใต้ติดกับบ้านพักอาศัยของประชาชนใกล้เคียง ทิศตะวันตก ติดกับรางระบายน้ำและถนนสาธารณะของหมู่บ้าน บริเวณที่ใช้เลี้ยงสุนัขมีโรงเรือนอยู่ติดกับกำแพงด้านทิศใต้ และทิศตะวันตก และอยู่ระหว่างต่อเติมสร้างห้องพักขึ้นมาทางทิศเหนือ ลักษณะอาคารโรงเรือนเป็นอาคาร เปิดโล่ง หลังคามุงด้วยแผ่นเมทัลชีท มีคอกสุนัขที่ก่อด้วยปูนซีเมนต์สูงจากพื้น ๑ เมตร และต่อกรงตาข่ายขึ้นอีก ๕๐ เซนติเมตร จำนวน ๖ คอก และมีคอกเดี่ยวที่เป็นกรงตาข่ายอีก ๑ คอก ภายในโรงเรือนมีระบบจัดการ มลพิษด้วยการติดตั้งพัดลมติดผนังเพื่อระบายอากาศให้สุนัข ๑ เครื่อง และทำรางระบายของเสียด้านหลังคอก ให้ไหลไปรวมกันในบ่อเกรอะที่ฝังอยู่ใต้ดิน ขณะตรวจสอบเมื่อยืนอยู่บริเวณถนนสาธารณะด้านหน้าโรงเรือน ได้กลิ่นมูลสุนัขลอยมาตามลมจาง ๆ ส่วนเสียงเห่าจะได้ยินเป็นระยะตามการถูกระตุ้น จากการสอบถาม ผู้ร้องเรียนจำนวน ๒ รายให้ข้อมูลว่า ได้รับผลกระทบจากเสียงเห่าของสุนัขเป็นระยะทั้งวันทั้งคืน เมื่อมีรถแล่น ผ่านในเวลากลางคืนซึ่งเป็นเวลาพักผ่อนสุนัขจะเห่าจนไม่สามารถนอนหลับได้ และในช่วงฤดูผสมพันธุ์ อีกทั้ง ยังได้รับกลิ่นเหม็นจากมูลสุนัขตามช่วงเวลาที่มีลมพัดด้วย จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง จำนวน ๔ ราย ให้ข้อมูลตรงกันว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงสุนัขเห่าเป็นอย่างมาก กลิ่นเหม็นจากมูลสุนัข จะได้กลิ่นเฉพาะช่วงเวลาที่ลมพัดมาทางบ้าน เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบเห็นว่า กลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการ สามารถเกิดขึ้นได้ ๒ ลักษณะ คือ กลิ่นสาปตามธรรมชาติของสุนัขและกลิ่นมูลสุนัข ตามที่ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่า อาบน้ำทำความสะอาดให้สุนัขสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ซึ่งสุนัขทั้งหมดเป็นสายพันธุ์ต่างประเทศมีขนยาวและถูกเลี้ยง ภายนอกที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ ลักษณะอากาศที่ค่อนข้างร้อนจึงทำให้เกิดกลิ่นสาปได้เร็วขึ้น ส่วนกลิ่น มูลสุนัข เมื่อยืนหน้าคอกสุนัขจะได้รับกลิ่นจริงเนื่องจากสุนัขขุดจากระและปัสสาวะลงบนพื้นคอกโดยตรง ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่าล้างทำความสะอาดคอกวันละ ๒ ครั้ง ในช่วงเช้าและเย็น จึงยังมิกลิ่นเหม็นระหว่างวันได้ กรณีเสียงดัง เนื่องจากสถานที่เลี้ยงสุนัขเป็นโรงเรือนแบบเปิด ตั้งอยู่ในชุมชนติดกับบ้านเรือนข้างเคียง และตาม ธรรมชาติของสุนัขเมื่ออยู่รวมกันจำนวนมากจะส่งเสียงร้องและเห่าตอบโต้สิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้นอยู่ตลอด และสุนัขทั้ง ๙ ตัวมีขนาดใหญ่เมื่อเห่าพร้อมกันย่อมก่อให้เกิดเสียงรบกวนได้ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบล นาเมืองได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขสถานประกอบการ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนข้างเคียงหลายครั้งแต่ยังมีการร้องเรียนอยู่ การเลี้ยงสุนัขดังกล่าว นอกจากจะเลี้ยงเพื่อฝึกสุนัขเข้าประกวดแล้วยังจำหน่ายลูกสุนัขที่เกิดจากสุนัขแม่พันธุ์ที่มีใบรับรองสายพันธุ์ ในราคาตัวละ ๑๕,๐๐๐ บาทด้วย การกระทำได้กล่าวถึงเข้าข่ายเป็นการเลี้ยงเพื่อประโยชน์ในทางพาณิชย์ ซึ่งเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้ ผู้ประกอบกิจการต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เสียก่อนจึงจะดำเนินการได้ อีกทั้งสถานประกอบการยังไม่มีมาตรการการควบคุมของเสียและมลพิษ ที่เกิดขึ้นอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๖ ของเทศบัญญัติดังกล่าวด้วย ทั้งนี้

เมื่อพิจารณาจากกระบวนการออกคำสั่งทางปกครองยังพบข้อบกพร่องคือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่เคยแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในการประกอบกิจการฟาร์มเพาะพันธุ์สุนัขแต่อย่างใด

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผูุ้ทธรณ์เลี้ยงสุนัขขนาดใหญ่สายพันธุ์ต่างประเทศ จำนวน ๙ ตัว เริ่มเลี้ยงเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นมา โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน มีพื้นที่ประมาณ ๓๐๐ ตารางวา ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีผู้พักอาศัยใกล้เคียงจำนวนมาก เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีผู้ร้องเรียนไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นและเสียงร้องของสุนัขเห่าหอน เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลนาเมืองได้ตรวจสอบสถานที่เลี้ยงสัตว์ของผูุ้ทธรณ์พบว่าการเลี้ยงสุนัขจริงอยู่ระหว่างก่อสร้างโรงเรือน จึงแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขโดยนำแผ่นสังกะสีมาล้อมปิดกันและทำบ่อพักเพื่อรองรับน้ำเสียหรือมูลสุนัข รวมถึงแยกสุนัขตัวผู้ที่ติดสัดออกจากกรงไว้ต่างหากเพื่อไม่ให้ส่งเสียงร้องอีก วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ ประชาชนได้ร่วมกันทำหนังสือร้องเรียนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่นและเสียงเห่าหอนของสุนัขที่ผูุ้ทธรณ์นำมาเลี้ยงเพื่อประกอบอาชีพขาย ส่งเสียงร้องทั้งในเวลากลางวันและกลางคืน ทำให้ผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงเดือดร้อนเป็นอย่างมากและบริเวณนั้นมีผู้สูงอายุอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นร่วมกับผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ ชาวชุมชนบ้านหนองหว้านาคำ และผูุ้ทธรณ์ ร่วมประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องกลิ่นและเสียง โดยผูุ้ทธรณ์ตกลงจะขุดบ่อจำนวน ๔ บ่อ เพื่อรองรับการถ่ายเทมูลสุนัข ส่วนปัญหาเรื่องเสียงเห่าจะใช้แผ่นสังกะสีกันล้อมรอบให้มีมิติดีกว่าเดิม และใช้อิฐบุล็อกก่อกำแพงขึ้นกว่าเดิม หากไม่สามารถแก้ไขได้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันจะแจ้งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์และขนย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเสลภูมิมีหนังสือแจ้งว่า มีผู้แจ้งว่าการแก้ไขข้อพิพาทครบกำหนดระยะเวลาแล้ว แต่ผูุ้ทธรณ์ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้เรื่องกลิ่นให้ทุเลาลงได้และมีเสียงดังเพิ่มขึ้นอีก วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ สถานที่เลี้ยงสุนัขของผูุ้ทธรณ์ พบว่าปัญหาเรื่องกลิ่นยังคงมีเช่นเดิม ประกอบกับผู้ร้องเรียนประสงค์ให้ขนย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณที่เลี้ยงภายใน วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งที่ ๔๒๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์และขนย้ายสุนัขออกจากบริเวณดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ หากไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาดังกล่าว จะดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ผูุ้ทธรณ์ได้มีหนังสือถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นขออุทธรณ์ร้องทุกข์ ขอสิทธิการเข้าทำประโยชน์ และสามารถเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ของตนได้เหมือนหมู่บ้านอื่นที่มีการเลี้ยงโค กระบือ สุนัข หรือสัตว์เลี้ยงทั่วไป วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือถึงอำเภอเสลภูมิเพื่อให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ได้รับหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กำหนดให้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ผูุ้ทธรณ์ยื่นอุทธรณ์คำสั่งมีประเด็นโต้แย้งว่าได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามที่ตกลงไว้เรียบร้อยแล้วดังนี้ ๑) กันคอกสุนัขให้อยู่เป็นพื้นที่ส่วนตัวเพื่อลดการส่งเสียงร้องรบกวน ๒) ขุดบ่อสุขาภิบาลรวบรวมมูลสุนัข ๓) ล้างคอกสัตว์เลี้ยงทุกวันด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค ๔) กันห้องเลี้ยงเป็นส่วนตัวและสร้างกำแพงรั้วบริเวณพื้นที่เลี้ยงรอบพื้นที่ ๕) ฉีดวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้าทุกปี ๖) ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ศูนย์อนามัยที่ ๗ ขอนแก่น รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ ว่า ผูุ้ทธรณ์เลี้ยงสุนัขจำนวนมากในชุมชนจริง ขณะตรวจสอบเมื่อยืนอยู่บริเวณถนนสาธารณะด้านหน้าโรงเรือนได้กลิ่นมูลสุนัขลอยมาตามลมจาง ๆ ส่วนเสียงเห่าจะได้ยินเป็นระยะตามการถูกระตุ้น จากการสอบถามผู้ร้องเรียนและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

ให้ข้อมูล...

ให้ข้อมูลตรงกันว่าได้รับความเดือดร้อนจากเสียงสุนัขเห่าเป็นอย่างมาก ส่วนเรื่องกลิ่นเหม็นจากมูลสุนัข จะได้กลิ่นเฉพาะช่วงเวลาที่ลมพัดมาทางบ้าน นอกจากผูุ้ทธรณ์จะเลี้ยงเพื่อฝึกสุนัขเข้าประกวดแล้วยังจำหน่ายลูกสุนัขที่เกิดจากสุนัขแม่พันธุ์ที่มีใบรับรองสายพันธุ์อีกด้วยจึงเข้าข่ายเป็นการเลี้ยงเพื่อประโยชน์ในทางพาณิชย์ ซึ่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดให้การเลี้ยงสัตว์เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมไว้แล้ว

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผูุ้ทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการ หรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินการกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น กฎกระทรวงควบคุมกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการไว้ว่า “ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบเหตุนั้น...” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนดไว้ว่า “ข้อ ๕ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลนาเมือง... ๕.๑ กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ (๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง... ข้อ ๑๗ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น...” เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดไว้ว่า “ข้อ ๗ ให้เขตเทศบาลตำบลนาเมืองเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้ ... (๑๐) สุนัข...” “ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงตามปกติวิธีแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้ (๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ (๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนแก่ผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง... (๓) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม...” จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขโดยดำเนินการในลักษณะที่เป็นการค้า ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนประกอบกิจการตามข้อ ๑๗ แห่งเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง กิจการ

ที่เป็นอันตราย...

ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งการประกอบกิจการเลี้ยงและเพาะพันธุ์สุนัขของผูุ้ธรณ์ก่อให้เกิด กลิ่นเหม็นและเสียงดังรบกวน ทำให้ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อน จึงรับฟังได้ว่า ผูุ้ธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และเทศบัญญัติเทศบาลตำบล นาเมือง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ จริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำสั่งที่ ๔๒๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๓ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลนาเมือง เรื่อง การควบคุม การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายนิติพัฒน์ นาเมืองรักษ์ ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลนาเมือง เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ แต่เมื่อ พิจารณาจากคำสั่งที่แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อพิจารณา ข้อเสนอแนะการใช้ดุลพินิจ ไม่ปรากฏข้อกฎหมายที่ใช้อ้างอิงและเป็นฐานอำนาจในการออกคำสั่ง การออก คำสั่งไม่ได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทำให้ระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ขยายออกไป หนึ่งปี ถือได้ว่ามีรูปแบบคำสั่งไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง โดยพิจารณาจากความเดือดร้อนที่มีผู้ร้องเรียนและให้ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารสถานที่เลี้ยงสัตว์ และขนย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณที่เลี้ยงเนื่องจากไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขเรื่องกลิ่นและเสียงได้ โดยไม่ปรากฏหลักฐานจากการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือมีหลักฐานอันเป็นที่ประจักษ์ว่าการเลี้ยงสุนัข ของผูุ้ธรณ์จะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสม ต่อการดำรงชีวิตของประชาชนจนถึงขนาดที่จะมีคำสั่งห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้หรือไม่ อย่างไร รวมถึงมิได้ระบุฐานอำนาจที่อ้างอิงและใช้เป็นฐานอำนาจออกคำสั่ง อย่างชัดเจนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งให้ผูุ้ธรณ์ดำเนินการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคาร สถานที่เลี้ยงสัตว์และขนย้ายสุนัขออกไปจากบริเวณสถานที่ที่เลี้ยงสุนัขให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ เนื่องจากไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขเรื่องกลิ่นเหม็นและเสียงดังภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ จึงเป็น คำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม การเลี้ยงสุนัขของผูุ้ธรณ์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และยังไม่มียุติประกอบกิจการเลี้ยงและเพาะพันธุ์ สุนัขในลักษณะที่เป็นการค้าจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นไปตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งนายกเทศมนตรีตำบลนาเมือง
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามคำสั่งที่ ๔๒๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔

(นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์)

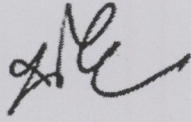
รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

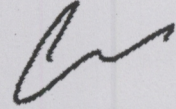
ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

อุทธรณ์ที่ ๔๗/๒๕๖๔

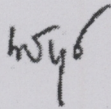
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

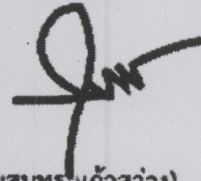
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

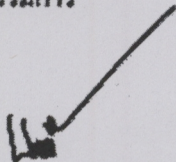
(นายวรจักร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

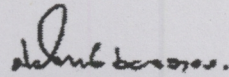
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

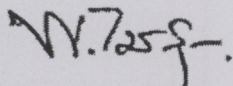
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

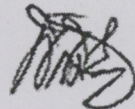
(นายณรงค์ศักดิ์ สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

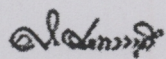
(นายปราโมทย์ อ่อนละออ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไผ่สุพรรณ)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ